

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/83/2013
Identifikačné číslo spisu:	9012010054
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012010054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Poľovnícky spolok KANADA, Bakta 70, Rimavská Sobota, zastúpený JUDr. Ivanom Pupákom, advokátom so sídlom nám. Ľ. Štúra 20, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3785/2011-720 z 28.10.2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/210/2012-38 zo dňa 27.11.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/210/2012-38 zo dňa 27.11.2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie je procesným rozhodnutím týkajúcim sa vedenia konania, takže je možné ho podradiť pod § 248 písm. a/ OSP. Krajský súd, odvolávajúc sa na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, uviedol, že rozhodnutie nesmie byť zo súdneho prieskumu vylúčené len na základe jeho formálneho označenia, resp. druhu, pokiaľ je samo o sebe spôsobilé týkať sa niektorého zo základných práv alebo slobôd jednotlivca. Obnova konania pozostáva z dvoch častí. V tej prvej správny orgán posudzuje, či sú splnené podmienky, za ktorých je možné obnovu konania povoliť, resp. nariadiť a vydá o tom rozhodnutie. V druhej fáze, po právoplatnosti pozitívneho rozhodnutia sa uskutoční nové konanie, kde sa opäť posudzuje meritum veci a pôvodné rozhodnutie sa týmto novým rozhodnutím zrušuje. Preto je zrejmé, že len konanie a rozhodnutie, ktoré nasleduje po právoplatnosti rozhodnutia o povolení je rozhodnutím, ktoré môže priamo ovplyvniť hmotnoprávne postavenie účastníkov správneho konania. Samotné rozhodnutie o povolení obnovy konania sa práv, právom chránených záujmov a povinností účastníkov konania priamo nedotýka, ide teda o rozhodnutie procesné. Účastníci konania, v prospech ktorých bolo pôvodným rozhodnutím

rozhodnuté sa síce subjektívne môžu cítiť dotknutí na svojich právach, resp. právom chránených záujmoch, avšak objektívne k zásahu do ich práv a právom chránených záujmov nedošlo a ani dôjsť nemohlo, pretože v dôsledku povolenia obnovy konania sa vec vrátila do štádia pred rozhodnutím a až konečné právoplatné rozhodnutie môže takýto zásah predstavovať.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie v ktorom poukázal na to, že prvostupňový správny orgán a žalovaný pri posudzovaní podnetu na obnovu konania svojim konaním porušili ustanovenia správneho poriadku. To, že postup žalovaného pri správnom konaní o povolení obnovy konania mal a má dopad na konanie o veci samej preukazuje rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Rimavskej Sobote č. j. 2012/00068/12-Ma zo dňa 12.11.2012, ktorým v rámci obnoveného konania neschválil nájomné zmluvy o prenájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri IPOLNOK, len na základe tých dôvodov, na základe ktorých žalovaný povolil obnovu konania bez toho, aby sa žalobca k týmto dôvodom mal možnosť vyjadriť v správnom konaní. Žiadali preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší, prípadne aby zrušil a vec vrátil na opätovné prejednanie prvostupňovému súdu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril listom zo dňa 09.04.2013, podľa ktorého žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli súčasťou žaloby. Súd sa podľa jeho názoru vysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v žalobe, správne posúdil a vyhodnotil jednotlivé dôkazy, na základe čoho aplikoval jednotlivé zákonné ustanovenia. Žiadal preto, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 248 písm. a/ OSP súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V danom prípade sa žalobca svojou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3785/2011-720 zo dňa 28.10.2011, ktorým nevyhovel odvolaniu žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00210 z 13.07.2011, ktorým povolil obnovu konania ukončeného právoplatným rozhodnutím Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00101 z 03.03.2011 v spojitosti s rozhodnutím č. 2009/000265 z 08.07.2009 a rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Rimavskej Sobote č. 2009/00002-1 Ka (2008/1394) z 30.01.2009. Správne konanie sa týka schválenia nájomných zmlúv na výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri IPOLNOK.

Základnou otázkou, ktorú bolo potrebné v tomto konaní vyriešiť bola otázka prípustnosti súdneho prieskumu takéhoto rozhodnutia, t. j. rozhodnutia, ktorým správny orgán povolil obnovu správneho konania ukončeného právoplatným rozhodnutím.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím správneho orgánu, ktoré jednoznačne spĺňa charakter procesného rozhodnutia týkajúceho sa vedenia konania, čím je vylúčené zo súdneho prieskumu. Krajský súd preto rozhodol správne, ak konanie podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 248 písm. a/ OSP zastavil. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožňuje z odôvodnením a argumentáciou krajského súdu a v podrobnostiach na neho odkazuje.

Námietku žalobcov týkajúcu sa toho, že Obvodný lesný úrad v Rimavskej Sobote svojim rozhodnutím č.

j. 2012/00068/12-Ma z 12.11.2012 v rámci obnoveného konania rozhodol tak, že neschválil nájomné zmluvy o prenájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri IPOLNOK, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zasiahnuť do práv účastníkov môže až právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej. Ako vyplýva z podania Obvodného lesného úradu v Rimavskej Sobote zo dňa 25.04.2013, v ktorom žiada administratívny spis, vyššie uvedené rozhodnutie bolo Obvodným lesným úradom v Banskej Bystrici zrušené a vrátené Obvodnému lesnému úradu v Rimavskej Sobote na nové prejednanie a rozhodnutie. V predmetnej veci teda ešte nebolo právoplatne rozhodnuté a účastníci majú v prípade nesúhlasu s rozhodnutím správneho orgánu možnosť podať opravný prostriedok na odvolací správny orgán a následne žalobu na súd. Rozhodnutie o povolení obnovy konania nemôže priamo ovplyvniť hmotnoprávne nároky žalobcov.

Rovnaký názor vyslovil Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 2Sžo/182/2010 zo dňa 11.08.2010, kde uviedol „V tomto kontexte je zrejmé, že len konanie a rozhodnutie, ktoré nasleduje po právoplatnosti „pozitívneho“ rozhodnutia o povolení, resp. nariadení obnovy konania je rozhodnutím, ktoré môže priamo ovplyvniť hmotnoprávne postavenie účastníkov správneho konania a samotné rozhodnutie o povolení, resp. nariadení obnovy konania sa v zásade práv, právom chránených záujmov a povinností účastníkov konania priamo nedotýka, t. j. možno o ňom hovoriť ako o rozhodnutí procesnom. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že takéto rozhodnutie je nutné posudzovať podľa § 248 písm. a/ OSP v súlade s povahou správneho konania bez ohľadu na druh administratívneho procesu, ktorý sa spravidla môže nepriamo dotýkať veľmi významného počtu subjektov, ale táto okolnosť nie je taká relevantná, aby bolo treba aj takéto postupy preskúmať, pretože výsledok by z hľadiska zákonnosti žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť rozhodnutie vo veci.“ Ďalej v odôvodnení uvádza: „Z uvedeného je zrejmé a nasvedčuje tomu aj smerovanie judikatúry Najvyššieho súdu SR, že aj na § 248 písm. a/ OSP je potrebné nazerať a tento vykladať v kontexte ustanovenia § 244 a nasl. OSP, najmä ods. 3 tohto ustanovenia a to predovšetkým v prípade rozhodnutí, ktorými správne orgány obnovu konania podľa § 62 Správneho poriadku nepovolili. V takýchto prípadoch je potrebné zisťovať, či rozhodnutie napriek svojej procesnoprávnej povahe, avšak s hmotnoprávnymi aspektmi, je spôsobilé zasiahnuť do právnej sféry fyzickej alebo právnickej osoby, inými slovami, či takýmto rozhodnutím môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Preto posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu v takomto prípade by nemalo byť automaticky a plošne vyňaté zo súdneho prieskumu len s poukazom na formálne znaky takéhoto rozhodnutia, vzhľadom na ktoré sa javí ako výsostne procesného charakteru. V danom prípade však bolo nepochybne preukázané, že žaloba žalobcov smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola obnova konania povolená a ktoré nemôže priamo ovplyvniť hmotnoprávne nároky žalobcov, nakoľko do týchto ich práv priamo nezasiahlo.“ Odvolací súd nemá dôvod sa od tohto názoru odchýliť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.